

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba v okoliščinah, v katerih se v skladu s pravom države članice obresti od zneska presežka odbitnega [DDV] (v nadaljevanju: obresti od DDV), ki ne bi smel biti pobran zaradi „pogoja plačanih pridobitev“, izračunajo po obrestni meri, ki nesporno pokriva obresti na kratkoročne kredite denarnega trga in ki se določi na podlagi temeljne obrestne mere centralne banke, povečane za dve odstotni točki, v zvezi z obdobjem obračuna DDV, tako da te obresti zapadejo naslednji dan po dnevu predložitve obrazca za obračun DDV, v katerem je davčni zavezanec navedel presežek DDV, ki ga je treba prenesti v naslednje obračunsko obdobje zaradi pogoja „plačanih pridobitev“, do zadnjega dne predložitve naslednjega obrazca za obračun DDV, pravo Unije, zlasti člen 183 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Direktiva o DDV), načela učinkovitosti in enakovrednosti, neposrednega učinka in sorazmernosti, in sodba Sodišča, izdana 23. aprila 2020 v združenih zadevah Sole-Mizo in Dalmandi Mezőgazdasági (C-13/18 in C-126/18) (v nadaljevanju: sodba Sole-Mizo in Dalmandi Mezőgazdasági), razlagati tako, da je v nasprotju s tem pravom praksa države članice, kakršna se obravnava v tej zadevi, ki ne dopušča, da se poleg obresti od DDV obračunajo obresti, katerih namen je povrniti davčnemu zavezancu škodo, nastalo zaradi znižanja denarne vrednosti zadevnega zneska, povzročene s potekom časa po omenjenem obračunskem obdobju do dejanskega plačila obresti?
2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje za predhodno odločanje pritrdilen, ali je treba pravo Unije iz navedenega vprašanja in sodbo Sole-Mizo in Dalmandi Mezőgazdasági razlagati tako, da je z njima združljivo, da nacionalno sodišče obrestno mero, ki se uporabi za znižanje vrednosti denarja določi tako, da se ujema s stopnjo inflacije?
3. Ali je treba pravo Unije, omenjeno v prvem vprašanju, in sodbo Sole-Mizo in Dalmandi Mezőgazdasági razlagati tako, da nasprotujeta praksi države članice, ki pri izračunu zneska znižanja vrednosti denarja upošteva tudi to, da je imel zadevni davčni zavezanec do izpolnitve pogoja „plačanih pridobitev“, torej do plačila protidajatve za blago ali storitev, na voljo protidajatev za pridobitve plus ustrezajoči davek, in ki poleg stopnje inflacije, zabeležene v obdobju znižanja vrednosti denarja, prav tako oceni, koliko časa je bil davčni zavezanec prikrajšan za DDV (ni mogel zahtevati njegovega vračila)?

⁽¹⁾ UL L 347, 2006, str. 1.

Pritožba, ki jo je Leon Leonard Johan Veen vložil 5. julija 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 27. aprila 2022 v zadevi T-436/21, Veen/Europol

(Zadeva C-444/22 P)

(2022/C 340/29)

Jezik postopka: slovaščina

Stranki

Pritožnik: Leon Leonard Johan Veen (zastopnik: M. Mandzák, advokát)

Druga stranka v postopku: Agencija Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol)

Predlogi

- Izpodbijana sodba naj se v celoti razveljavi;
- zadeva naj se Splošnemu sodišču predloži v ponovno razsojanje;
- Splošnemu sodišču naj se naloži, da odloči o povračilu stroškov postopka.

Pritožbeni razlog in bistvene trditve

Pritožba vsebuje štiri pritožbene razloge. Splošno sodišče naj bi s pravnega vidika napačno presodilo v zadevi in naj bi napačno uporabilo materialno pravo, zlasti v zvezi z odgovornostjo tožene stranke za škodo in njeno obveznostjo obdelave osebnih podatkov v okviru navzkrižne kontrole. Splošno sodišče naj bi poleg tega napačno ugotovilo, da med ravnanjem tožene stranke in škodnim dogodkom ni bilo vzročne zveze, in sodbo pomanjkljivo obrazložilo.

Pritožba, ki jo je Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE vložila 4. julija 2022 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 4. maja 2022 v zadevi T-423/14 RENV, Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE/Komisija

(Zadeva C-445/22 P)

(2022/C 340/30)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Pritožnica: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (zastopniki: N. Korogiannakis, I. Dryllerakis in E. Rantos, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 4. maja 2022, T-423/14 RENV, Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (ECLI:EU:T:2022:268) razveljavi;
- zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje; in
- odločitev o stroških tega postopka pridrži.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja ta pritožbeni razlog:

Tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU v zvezi s presojo, v skladu s katero je bila z Ukrepom 2 (državno poroštvo iz leta 2008) pritožnici zagotovljena prednost.

Pritožnica meni, da je Splošno sodišče na več mestih napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da je bila z Ukrepom 2 (državno poroštvo iz leta 2008) pritožnici zagotovljena prednost v smislu člena 107(1) PDEU.

Zlasti trdi, da presoja Splošnega sodišča na eni strani vsebuje napačno razlago točke 3.2(d) Obvestila o poroštvih in na drugi napačno razdelitev dokaznega bremena med Komisijo in zadevno državo članico, v nasprotju s sodno prakso Sodišča.

Poleg tega ugotovitev iz izpodbijane sodbe temelji na povsem nezadostnih elementih, ki nikakor niso nastali pred trenutkom dodelitve Ukrepa 2, v nasprotju s sodbo Sodišča z dne 26. mars 2020, C-244/18 P, Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE/Evropska komisija.

Nazadnje, pritožnica trdi, da se ta ugotovitev opira zgolj na negativno izjemo, ki temelji na neobstoju elementov, ki bi omogočali nasproten zaključek, ne da bi obstajali drugi elementi, primerni za dokaz obstoja take prednosti.
